

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519201036
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3519201036.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v spore žalobkyne: S. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. 1. O. č. XXX/X, D. O. nad S., právne zastúpený Mgr. Martinom Paškalom, advokátom so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 1.940,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27. októbra 2020, č.k. 10Csp/18/2019-237 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I. **m e n í t a k**, že žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.057,08 eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.057,08 eur od 12.07.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba **z a m i e t a**.

III. Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 1.109,68 eur, spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.109,68 eur od 03.04.2019 do zaplatenia, zastavil. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 830,52 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 830,52 eur od 12.07.2019 do zaplatenia. Výrokom III. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom IV. žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo výške 14,38 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 39, § 37 ods. 1, § 451, § 456 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. d/, § 9 ods. 2 písm. f/, § 11 ods. 1 písm. b/, § 53 ods. 1, ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 161 ods. 2 a § 230 CSP. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa v návrhu uviedla, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500029574 zo dňa 12.08.2013 žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.500,- eur. RPMN za úver bol výške 69,5 % a ročná úroková sadzba vo výške 70,01 %. Súčasťou zmluvy bola aj dohoda o poskytnutí služby. Žalobkyňa v tento deň uzatvorila so žalovaným dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskú zmluvu. Dňa 15.02.2015 bol so žalovaným uzatvorený dodatok k zmluve, na základe ktorého bol žalobkyni navýšený úver v celkovej výške 2.178,66 eur. Žalobkyňa uhradila žalovanému na splátkach celkovo 3.641,95 eur. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500073195 zo dňa 01.08.2014 žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.350,- eur. RPMN za úver bol výške 20,9 % a ročná úroková sadzba vo výške 18,02 %. Súčasťou zmluvy bola aj dohoda o poskytnutí služby. Žalobkyňa v tento deň uzatvorila so žalovaným dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskú zmluvu.

Žalobkyňa uhradila žalovanému na splátkach celkovo 2.502,85 eur. Žalobkyňa je toho názoru, že úvery je nutné považovať za bezúročné a bez poplatkov, pretože im absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru ako obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy. Taktiež ustanovenia o zmluvnej pokute sú neplatné, nakoľko ich znenie je obsiahnuté v zmluve, ktorá je formulárovou zmluvou, bez možnosti individuálneho ovplyvnenia obsahu tohto dojednanja. Obdobne to platí aj pre dohody o poskytovaní služieb. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, tak neobsahuje konkrétne označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide. Navyše žalobkyňa predmetné dohody o zrážkach zo mzdy podpísala skôr ako pohľadávky žalovanému vznikli. Rozhodcovskú zmluvu považuje taktiež za neplatnú, pretože nespĺňajú kritéria individuálnosti a žalobkyňa stratila ešte pred prípadným vznikom sporu právo brániť sa voči nárokom žalovaného na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Žalobkyňa si uplatňuje s ohľadom na ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia len vo vzťahu k splátkam/zrážkam zaplateným v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť zaplatením príslušnej splátky úveru/zrážky zo mzdy nad rámec právnej povinnosti žalobkyne.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 10Csp/18/2019-172 zo dňa 11.02.2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 1.940,20 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.940,20 eur od 12.07.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Na odvolanie žalovaného odvolací súd uznesením č.k. 6CoCsp/17/2020-211 zo dňa 22.07.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade sa podanou žalobou žalobkyňa domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť v súvislosti s plnením na úver poskytnutý žalobkyňi žalovaným na základe zmlúv o revolvingových úveroch, pretože podľa názoru žalobkyne poskytnutý úver z predmetných zmlúv je treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na obranu žalovaného v konaní má odvolací súd za to, že bolo prvoradou úlohou súdu prednostne riešiť otázku "prekážky veci právoplatne rozhodnutej" (rei iudicatae), nakoľko žalovaný dokladoval, že v danej veci už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom v rozhodcovskom konaní prebiehajúcim podľa osobitného zákona o rozhodcovskom konaní resp. podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie akokoľvek zaoberal nastolenou otázkou. Súd prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsudku iba konštatoval, že predložený rozhodcovský rozsudok by v prípadnom exekučnom konaní nespĺňal náležitosti exekučného titulu, a preto nie je pre strany sporu záväzný. Avšak bližšie nijako právne ani skutkovo neodôvodnil, v čom spočíva ním tvrdená nezáväznosť rozhodcovského rozsudku. Medzi neodstrániteľné podmienky konania, ktoré vylučujú možnosť vec znovu prejednať a o veci znova rozhodnúť patrí aj prekážka právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae). Takáto prekážka svojou povahou patrí medzi tzv. negatívne procesné podmienky konania, súd jej existenciu zisťuje ex offo a ak je daná, má za následok zastavenie konania podľa § 161 ods. 2 CSP. Nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednávaná tá istá vec, t. j. ak v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb - pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov vyplýva, že ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený inak, nesprávne alebo neúplne. Pre účely preskúmvanej veci je treba uviesť, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa vzťahuje i na rozhodnutia vydané v rozhodcovskom konaní. Podľa § 41 ods. 1, 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účinného od 01.01.2015 doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky právoplatného rozsudku súdu podľa ods. 1, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že pokiaľ bolo rozhodnuté právoplatne rozhodcovským rozsudkom, ktorým bola v rozhodcovskom konaní žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) zaviazaná zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovaný) do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku plnenie špecifikované vo výroku rozhodcovského rozsudku, tak z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. 160/07/16 zo dňa 03.03.2017 vydaného Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Križna 56, v Bratislave, pred rozhodcom JUDr. Radoslavom Semanom, PhD., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.07.2017 a vykonateľnosť dňa 14.07.2017 vyplýva, že rozhodcovský súd sa zaoberal aj posudzovaním zmluvy o revolvingovom úvere, a to podľa ustanovení

Občianskeho zákonníka a aj z hľadiska obsahových náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Tiež posudzoval "rozhodcovskú zmluvu" (ne/platnosť) od ktorej rozhodcovský súd vyvodil svoju právomoc vo veci konať a rozhodovať, čo vyplýva z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku kde je uvedené, že rozhodcovská zmluva je platná, bola uzatvorená v súlade s príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, najmä § 53 ods. 4 písm. r/ zákona č. 258/2001 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z. a čl. 24 smernice EPaR č. 2008/48/ES. Nebola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka, nakoľko neuvádza spotrebiteľa do omylu, je jasne formulovaná na samostatnej listine, nenúti spotrebiteľa riešiť spor výlučne v rozhodcovskom konaní, v návrhu na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy bol spotrebiteľ poučený o dôsledkoch rozhodcovského konania, jej uzatvorenie nebolo podmienkou uzatvorenia hlavného záväzku s ktorým súvisí, pričom spotrebiteľ mal právo od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní aj bez uvedenia dôvodu a bez dopadu na hlavný záväzok - úver, toto právo spotrebiteľ nevyužil. Ďalej odvolací súd konštatuje, že zo strany žalovaného spotrebiteľa (v tomto konaní žalobkyňa) nebolo iniciované konanie o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku - spotrebiteľ nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, svoje zákonné právo vyplývajúce mu z § 45, § 46 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní nevyužil. Zákonnú úpravu podľa zákona č. 335/2014 Z.z. umožňujúcu podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemožno suplovať, či obísť žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia, kde ide o žalobu medzi tými istými účastníkmi konania, hoci v opačnom procesnom postavení (žalovaná v rozhodcovskom konaní v tomto novom konaní má postavenie žalobkyne a žalobca v rozhodcovskom konaní v tomto novom konaní má postavenie žalovaného), z toho istého skutku - na tom istom skutkovom základe, z toho istého zmluvnému vzťahu (t.j. zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 12.08.2013), ktorý skutkový dej už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku "na plnenie" (v rozhodcovskom rozsudku sp. zn. 160/07/16), pričom rozhodcovským rozsudkom priznané plnenie má povahu judikovaného nároku. Záverom odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že predmetom posúdenia v rozhodcovskom rozsudku sp. zn. 160/07/16 zo dňa 03.03.2017 je len nárok vyplývajúci zo Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 12.08.2013 a dodatku k zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 10.02.2015. Avšak žalobkyňa si žalobou uplatnila, okrem nároku vyplývajúceho z uvedených dvoch revolvingových úverov, aj nárok vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 01.08.2014, ktorý predmetným rozhodcovským rozsudkom riešený nebol, ale žalobou uplatnený bol a súd prvej inštancie o ňom v odvolaní napadnutom rozsudku rozhodol.

3. Súd po opätovne vykonanom dokazovaní zistil, že dňa 12.08.2013, vrátane jeho dodatku zo dňa 11.2.2015, bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. 8500029574, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 2.178,68 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 36-tich pravidelných mesačných splátkach po 80,68,- eur. Žalobkyňa na splátkach uhradila žalovanému sumu vo výške 2.502,85 eur. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 69,75 %, s úrokovou sadzbou vo výške 76,21 %. V zmluve nebola uvedená konečná splatnosť úveru. V rovnaký deň bola uzatvorená aj Dohoda o poskytovaní služieb, na základe ktorej boli žalobkyni za odplatu poskytované informácie ohľadom splácania úveru. Dňa 12.08.2013 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená rozhodcovská zmluva, na základe ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred Slovenským arbitrážnym súdom. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že táto zmluva bola podpísaná v deň uzatvorenia revolvingového úveru a že táto zmluva bola vopred žalovaným pripravená. Z dokazovania nevyplývalo, že žalobkyňa mala reálnu možnosť ovplyvniť obsah tejto zmluvy. Slovenský arbitrážny súd rozhodcovským rozsudkom zo dňa 03.03.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.07.2017 a vykonateľnosť dňa 14.07.2017, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému sumu vo výške 3.054,06 eur spolu s príslušenstvom z titulu neuhradených pohľadávok žalobkyne e voči žalovanému na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029574 zo dňa 12.08.2013. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že na základe tohto rozsudku sa v súčasnosti nevedie žiadna exekúcia voči žalobkyni. Dňa 01.08.2014 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. 8500073195, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.350 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 42-tich pravidelných splátkach vo výške 80,37 eur. Žalobkyňa na splátkach celkovo uhradila sumu vo výške 3.641,95 eur. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 20,9 %, s úrokovou sadzbou vo výške 18,02 %. V zmluve nebola uvedená konečná splatnosť úveru. V rovnaký deň bola uzatvorená aj Dohoda o poskytovaní služieb, na základe ktorej za odplatu boli žalobkyni poskytované informácie ohľadom splácania úveru. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa na splátkach z úveru č. 8500029574 uhradila sumu 648,- eur a na splátkach z úveru č. 8500073195 uhradila sumu 648,- eur, pričom tieto sumy prevyšovali už zaplatenú istinu z úverov.

Z výplatných pásov žalobkyne ako zamestnanca vyplýva, že jej zamestnávateľ vykonal v prospech žalovaného zrážky zo mzdy a to na úver č. 8500073195 v mesiaci 11/2018 sumu vo výške 101,84 eur a v mesiaci 12/2018 sumu vo výške 80,68 eur na úver č. 8500029574 v mesiaci 11/2018 sumu vo výške 328,71 eur a v mesiaci 12/2018 sumu vo výške 80,37 eur.

4. Na základe vykonaného dokazovania, riadiac sa názorom odvolacieho súdu, súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok v časti nároku zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029574 nie je možné v súdnom konaní preskúmať z dôvodu prekážky res iudicata a konanie je potrebné v tejto časti s poukazom na § 161 ods. 2 CSP zastaviť. Ohľadom práv a povinností z predmetného revolvingového úveru bol vydaný dňa 03.03.2017 Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 160/07/16, právoplatnosť nadobudol dňa 11.07.2017, vykonateľnosť dňa 14.07.2017, na základe ktorého Slovenský arbitrážny súd uložil žalobkyni zaplatiť žalovanému sumu vo výške 3.054,06 eur spolu s príslušenstvom z titulu neuhradených pohľadávok žalovaného voči žalobkyni na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029574 zo dňa 12.08.2013. Rozhodcovské konanie sa riadilo právnou úpravou podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Tento rozhodcovský rozsudok nebol napadnutý žalobou o jeho zrušenie podľa zákona č. 335/2014 Z. z. v zákonom určenej lehote, ktorá má povahu prekluzívnej lehoty. Nie je prípustné, aby zákonná úprava určená na preskúmanie rozhodcovského rozsudku bola obchádzaná podaním žaloby o zaplatenie, kedy dlžník (pôvodne žalovaná v rozhodcovskom konaní) podá žalobu (o plnenie, o určenie) a aby sa na rozhodcovské rozhodnutie neprihliadalo. Ak by tomu tak malo byť, potom zákonná úprava dôvodov pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, prekluzívna povaha lehoty na podanie žaloby, zákonná úprava postupu pre prípad, ak dôjde k zrušeniu rozhodcovského rozsudku (porov. §§ 45 - 47 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní) nemá žiadny význam. Rozhodcovský rozsudok je rovnocenným rozhodnutím ako rozhodnutie všeobecného súdu. Preskúmať rozhodcovský rozsudok a prípadne zmať jeho účinky ako exekučného titulu mala žalobkyňa možnosť podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá vo svojej podstate plní funkciu mimoriadneho oprávneného prostriedku proti právoplatnému rozhodcovskému rozsudku. Pokiaľ rozhodcovský rozsudok vydaný na základe zákona o rozhodcovskom konaní nebol zrušený a ani inak právne relevantným spôsobom nezanikli jeho účinky, potom nemožno plnenie, ktoré bolo ním priznané, posúdiť ako bezdôvodné obohatenie.

5. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500073195 zo dňa 01.08.2014 súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Zákon v citovanom ustanovení rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru, pričom obidve náležitosti musia byť v zmluve uvedené. Zákonodarcu požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce, pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť, resp. vypočítať z iných ustanovení zmluvy (z počtu splátok, dátumu poskytnutia). Žalovaný síce uviedol termín konečnej splatnosti v oznámení o schválení úveru, ktoré má podľa naoktrojovaného ustanovenia tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy, avšak táto náležitosť nie je uvedená v zmluve, na ktorej pripájajú obe zmluvné strany svoj podpis. Splátkový kalendár, ktorý obsahuje aj termín poslednej splátky úveru nie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, neobsahuje podpisy zmluvných strán. Podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia byť uvedené jasne, zrozumiteľne priamo v zmluve, a nie v iných dokumentoch, ktoré vytvorí sám dodávateľ.

6. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby a rozsahu úveru. Súd ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. vyložil tak, že zákon sankcionuje úver tým, že je bezúročný a bez poplatkov vtedy, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme neobsahuje náležitosti stanovené v § 9 zákona. Účelom zákona č. 129/2010 Z. z., jeho ustanovení je vyrovnávanie faktickej nerovnováhy v právnom vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kde dodávateľ je odborníkom, ktorý pripravuje text zmluvných ustanovení a spotrebiteľ je v slabšom postavení pri uzatváraní zmluvy. S cieľom dosiahnutia dôslednej a účinnej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa zákon určuje, že zmluva musí v písomnej forme obsahovať stanovené podstatné náležitosti a v prípade pochybenia veriteľa, ktorý zodpovedá za to, že zmluva má zákonné náležitosti nasledujú pre neho primerané a odrádzajúce sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

V tomto zmysle treba vykladať aj ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným obsahovým náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi niektorú z podstatných náležitostí vymenovaných v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. aj z dôvodu, že v zmluve o úvere nebol uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo je na neprospech spotrebiteľa.

7. Z uvedených dôvodov, vychádzajúc z právneho názoru Krajského súdu v Trenčíne č.k.: 5Co/223/2018-96 zo dňa 13. februára 2019, súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500073195 zo dňa 01.08.2014 je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko v nej absentoval údaj o konečnej splatnosti úveru. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa na splátkach splatila istinu úveru a dva roky pred podaním žaloby žalobkyňa na splátkach uhradila 648,- eur a formou zrážok zo mzdy vo výške 182,52 eur, spolu 830,52 eur, pričom táto suma prevyšovala už zaplatenú istinu z úverov. Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu zo strany žalovaného, súd ho rozsudkom zaviazal na úhradu dlžnej sumy, spolu príslušenstvom, ktoré určil v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., platného v rozhodnom čase s tým, že žalovaný sa reálne dostal do omeškania až po doručení žaloby, t.j. od 12.07.2019, teda žalobkyňa na úroky z omeškania v čase od 03.04.2019 do 11.07.2019 nemá nárok a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že pomerne úspešnejšiemu žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 14,38 % (úspech žalobkyne: 42,81 %, úspech žalovaného: 57,19 %, čistý úspech: 57,19 - 42,81 = 14,38 %).

8. Proti tomuto rozsudku, výroku I., podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie namietajúc ust. § 365 ods. 1 písm. b/, e/ a h/ CSP. Súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 1.109,68,- eur s príslušenstvom z dôvodu, že uplatnený nárok zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029574 nie je možné v súdnom konaní preskúmať z dôvodu prekážky rei iudicata. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 27/2011, ktorý riešil otázku prekážky rei iudicata v prípade existencie rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľských veciach a neplatnosť rozhodcovskej doložky, ktorá nemôže založiť právomoc rozhodcovského rozsudku. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď rozhodcovský rozsudok sp. zn. 160/07/16 zo dňa 3.3.2017 vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Napriek záveru súdu prvej inštancie o individuálnom nedojednaní rozhodcovskej zmluvy č. 8500029574 neskúmal platnosť rozhodcovskej zmluvy, čím nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností. Rozhodcovská zmluva č. 8500029574 je absolútne neplatná. Súd prvej inštancie v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, keď súčasťou práva na spravodlivý proces je aj dodržiavanie a zachovávanie princípu právnej istoty, ktorý je premietnutý aj v článku 2 ods. 2 CSP pri posúdení prekážky rei iudicata, nepostupoval v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a svoj odklon neodôvodnil. Súd správne rozhodol o nároku žalobkyne vo výške 830,52 eur, pričom opomenul vyhodnotiť, že v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500073195 zo dňa 01.08.2014 je nesprávne uvedená aj výška RPMN 20,9%, keď správna je výška 77,81 %. Žalobkyňa i napriek zastaveniu konania v tejto časti trvá na tom, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029574 je bezúročný a bez poplatkov. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 1.940,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% zo sumy 1.940,20 eur od 12.07.2019 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyňi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Žalovaný v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že súd nemal akceptovať rozhodcovský rozsudok sp. zn. 160/07/16 zo dňa 3.3.2017, pretože podľa tvrdenia žalobkyne je rozhodcovská zmluva neplatná. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované pod R 77/2015 je skutkovo i právne odlišné poukazom na právnu úpravu podmienok podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku a v následnom preskúmaní. V danom prípade rozhodcovský rozsudok nebol napadnutý žalobou o jeho zrušenie v zákonom určenej lehote, ktorá má povahu prekluzívnej lehoty, keď je záväzná a jej uplynutie nie je možné obchádzať inými právnymi prostriedkami. Nie je prípustné, aby zákonná úprava určená na preskúmanie rozhodcovského rozsudku bola obchádzaná podaním žaloby o zaplatenie. V opačnom prípade by zákonná úprava §§45-47 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní nemala žiaden význam. Márnym uplynutím

lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku vzniká nezmeniteľnosť uvedeného rozhodnutia a jeho záväznosť. Rozhodcovský rozsudok je rovnocenným rozhodnutím ako rozhodnutie všeobecného súdu, hoci podmienky jeho vydania, preskúmania a možnosti napadnutia sú širšie ako v prípade rozhodnutia všeobecného súdu. Namietal tvrdenia o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy ako i záver, že nejde o individuálne dojednanú zmluvu, čo spôsobuje jej neplatnosť. Individuálny charakter dojednania nie je zákonnou podmienkou platnosti, je možné skúmať len jej prijateľnosť/neprijateľnosť. Poukázal na ust. § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne osvedčené a preukázané, že rozhodcovská zmluva je uzavretá slobodne, dobrovoľne a po zohľadnení všetkých okolností spojených s jej uzavretím a obsahom je možné tvrdiť, že je individuálne dojednaným právnym úkonom /vid' rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4CoE/37/2017 zo dňa 07.06.2017. Súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s existenciou rozhodcovského rozsudku a tým, či mohlo vôbec na základe žalobkyňou uvádzaných skutkových tvrdení vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie zamietol a žalobkyňou napadnutú časť rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správnu potvrdil. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP, a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, výroku I., ako i súvisiaci výrok IV. o trovách konania, podľa § 388 zmeniť. Odvolací súd na prejednanie veci nariadil odvolacie pojednávanie podľa §§ 383 a 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci zopakoval dokazovanie.

11. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania.

14. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, pričom odvolateľka v odôvodnení odvolania napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie len v časti výroku I.. Odvolateľka v podanom odvolaní nenapádala rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku II., preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť ako i súvisiaci výrok III., ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalobkyni úroky z omeškania od 3.4.2019 do 11.7.2019 z neuhradenej sumy vo výške 830,52 eur (istina vyplývajúca z úveru č. 8500073195 zo dňa 1.8.2014) a odvolací súd ich nepreskúmal. Pokiaľ odvolateľka namietala, že súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku žalobkyne vo výške 830,52 eur, pričom opomenul vyhodnotiť, že v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500073195 zo dňa 1.8.2014 je nesprávne uvedená aj výška RPMN 20,9%, odvolací súd uvádza, že nepreskúmal tieto odvolacie námietky, keď žalobkyni súd v tejto časti vyhovel a bolo rozhodnuté v prospech žalobkyne. Na doplnenie však uvádza, že ak chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, zákon nepredpokladá kumulatívne splnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok uvedených v § 9 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Na nariadenom pojednávaní konanom dňa 22. februára 2022 právny zástupca žalobkyne uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda len vo vzťahu k výroku I..

15. Odvolateľka odvolaním namietala, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu

práva na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 písm. b/, e/ a h/ CSP).

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> predstavuje transformáciu ústavnoprávnych princípov do civilného sporového konania. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. V tomto odvolacom dôvode ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávnych nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

17. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

18. Podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

19. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

20. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľky, vyhodnotil odvolací súd ako opodstatnené z nasledujúcich dôvodov:

21. Odvolací súd pred nariadením pojednávania vyzval strany sporu v súlade s § 382 CSP, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ust. § 53 ods. 1, 2, 3 a 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, § 41 ods. 1, 2, § 45 ods. 1, § 46 ods. 1, 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase vydania rozhodcovského rozsudku, vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobkyne.

22. § 53 ods. 1, 2, 3, a 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, platného v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 41 ods. 1, 2 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase vydania rozhodcovského rozsudku,

doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky právoplatného rozsudku súdu podľa odseku 1, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitného predpisu. 27).

24. Podľa § 46 ods. 1, 3, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

25. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení uviedla, že nemá námietky k možnému použitiu ust. § 53 ods. 1, 2, 3 a 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, keď rozhodcovská zmluva č. 8500029574 nebola individuálne dojednaná a preto je absolútne neplatná a ust. § 41 ods. 1,2, a § 46 ods. 1, 3 zákona č. 335/2014 Z. z. by boli na prejednávanej veci aplikovateľné len za predpokladu platnosti predmetnej rozhodcovskej zmluvy.

26. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že za použitia ust. § 53 ods. 1-3 a ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka ohľadom na obsah rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že táto zmluva nevyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, pričom jej uzavretiu predchádzalo písomné poučenie o dôsledkoch jej uzavretia, hoci v čase jej uzavretia platný právny poriadok neupravoval ako povinnú alebo ako odporúčanú náležitosť poučenie o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Platnosť rozhodcovskej zmluvy môže posúdiť len súd v rámci konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Zákonnú úpravu zákona č. 335/ 2014 Z. z. týkajúcu sa žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemožno suplovať žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k ust. § 41 ods. 1,2 zákona č. 335/2014 Z. z. v spojení s ust. § 228 ods. 1 CSP všeobecný súd má rešpektovať rozhodcovský rozsudok a je prekážkou veci rozsúdenej. Od 1.1.2015 je účinný zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorého účelom je osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízky rozhodcovskému konaniu. Zákonom ustanovené dôvody žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku sú dôvody hmotnoprávneho ako i procesnoprávneho charakteru. Platnosť rozhodcovskej doložky, resp. neprijateľnosť rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom, môže byť skúmaná v rámci posudzovania existencie vykonateľného exekučného titulu v exekučnom konaní, prípadne v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 a nasl. zákona č. 335/2014 Z. z.. Žalovaný trvá na dôvodnosti podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel, napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100% ako aj náhradu trov odvolacieho konania.

27. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie v napadnutej časti, výroku I., v časti uplatneného nároku vyplývajúceho zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029574, za aplikácie ust. § 161 ods. 2 CSP na skonštatovaní, že z dôvodu prekážky res iudicata je potrebné konanie v tejto časti zastaviť. Poukázal na právoplatný rozhodcovský rozsudok sp. zn. 160/07/16 zo dňa 3.3.2017, na základe ktorého Slovenský arbitrážny súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 3.054,06 eur s príslušenstvom titulom neuhradených pohľadávok vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029574 zo dňa 12.8.2013.

28. Odvolací súd vo svojom skoršom rozhodnutí zo dňa 22. júla 2020, č. k. 6CoCsp/17/2020-211 uložil súdu prvej inštancie povinnosť posúdiť, či právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok sp. zn. 160/07/16 zo dňa 03.03.2017 zakladá prekážku veci už rozhodnutej (bod 16. Odôvodnenia). Súd prvej inštancie v bode 26. rozhodnutia uviedol, že riadiac sa názorom odvolacieho súdu dospel k záveru, že nárok v časti nároku zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029574 nie je možné v súdnom konaní preskúmať z dôvodu prekážky res iudicata. Odôvodnenie rozhodnutia je však podľa názoru odvolacieho súdu v tejto časti nepreskúmateľné a v rozpore už v skôr uvedenom rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorý uložil súdu prvej inštancie preskúmať a vyhodnotiť, či právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zakladá prekážku veci rozhodnutej.

29. V danom prípade sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktoré malo vzniknúť v súvislosti s plnením na

úver poskytnutý žalobkyni žalovaným na základe zmluvy o revolvingovom úvere, pretože podľa názoru žalobkyne poskytnutý úver z predmetnej zmluvy je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na obranu žalovaného v konaní, bolo prvoradou úlohou súdu prednostne riešiť otázku "prekážky veci právoplatne rozhodnutej", nakoľko žalovaný dokladoval, že v danej veci už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom v rozhodcovskom konaní prebiehajúcom podľa osobitného zákona o rozhodcovskom konaní, resp. spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

30. S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd predtým ako posúdil predmetný nárok žalobkyne, skúmal, aké má účinky rozhodcovský rozsudok. Na rozdiel od právnych záverov súdu prvej inštancie rozhodcovský rozsudok netvorí prekážku rei iudicatae pre prebiehajúce konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, keď zistenie o neidentite prejednávanej veci s rozhodnutou vecou pred rozhodcovským súdom vyplýva z rozdielného predmetu konania a vyplývajú aj z rozdielných skutkových zistení. Právoplatný rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany. Žalobkyňa bola právoplatným rozhodcovským rozsudkom zviazaná zaplatiť žalovanému úroky a poplatky z úveru a preto nemôže tvrdiť, že žalovaný ako veriteľ na ne nemá právo a že prijatím takéhoto plnenia sa bezdôvodne obohatil. Rozhodcovský rozsudok by nemal tieto účinky len v prípade, ak by rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal, odvodil svoju právomoc vo veci rozhodnúť z absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy. V takom prípade by išlo o nulité rozhodnutie, ktoré by nemohlo nadobudnúť ani právoplatnosť, či vykonateľnosť. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd prihliadať aj bez návrhu (ex officio).

31. Z vyššie uvedené teda vyplýva, že odvolací súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť posúdiť otázku rei iudicata, čo súd prvej inštancie nechal bez povšimnutia a napriek uloženej povinnosti posúdenie veci v zmysle ust. § 161 ods. 2 CSP nevykonal. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, na základe akých skutočností je možné aplikovať predmetné zákonné ustanovenie, teda vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne odôvodnil.

32. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

33. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

34. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa posudzuje podľa dvoch kritérií a to podľa totožnosti osôb a podľa totožnosti predmetu konania. V danom prípade je možné vyhodnotiť, že totožnosť osôb, i keď v inom procesnom postavení, je daná. Nie je však splnená druhá podmienka a to totožnosť predmetu konania spolu s odlišným skutkovým odôvodnením, keď v danom prípade si žalobkyňa uplatňuje inú sumu a to titulom bezdôvodného obohatenia. Zistenie o neidentite prejednávanej veci s vecou rozhodnutou pred rozhodcovským súdom vyplýva z rozdielného predmetu konania, rozdielných skutkových tvrdení, preto závery súdu prvej inštancie nie sú správne.

35. Kľúčovou otázkou je posúdenie, aké účinky má rozhodcovský rozsudok za súčasného posúdenia platnosti rozhodcovskej zmluvy.

36. Právoplatný rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Výrok právoplatného rozsudku je pre strany záväzný. Ak bola žalobkyňa právoplatným rozhodcovským rozsudkom zviazaná zaplatiť žalovanému úroky a poplatky z úveru, nemôže tvrdiť, že žalovaný ako veriteľ na ne nemá právo a že sa prijatím takéhoto plnenia bezdôvodne obohatil. Rozhodcovský rozsudok by nemal tieto účinky len v prípade, ak by rozhodcovský súd, ktorý ho vydal, odvodil svoju právomoc vo veci rozhodnúť z absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy.

37. Odvolací súd vykonal oboznámenie s rozhodcovskou zmluvou č. 8500029574 zo dňa 12.08.2013, zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500029574 zo dňa 12.08.2013, dodatkom k predmetnej zmluve zo dňa 15.2.2015, dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 12.08.2013, dohodou o poskytnutí služby zo dňa 12.08.2013.

38. Takto zistil, z obsahu rozhodcovskej zmluvy č. 8500029574 zo dňa 12.08.2013, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, že podľa článku 1. predmetnej zmluvy, dlžník vyhlasuje a svojím podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. V zmysle článku 2. veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. V bode 3 je uvedené, že veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia nasledovne: dôsledkom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere (s číslom zmluvy totožným, ako je číslo rozhodcovskej zmluvy), ktorú veriteľ a dlžník uzatvoria s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. V zmysle bodu 5 akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Boli určené dva rozhodcovské súdy- Slovenský arbitrážny súd a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici. Každý z účastníkov rozhodcovského konania má právo v lehote určenej stálym rozhodcovským súdom navrhnúť za rozhodcu ktorúkoľvek z osôb zapísaných v zozname rozhodcov stálego rozhodcovského súdu podľa vlastného uváženia a v prípade, že sporové strany navrhnu za rozhodcu rovnakú osobu, vec prejedná a rozhodne táto osoba, ak sa na osobe rozhodcu nezhodnú, prípadne nenavrhnú žiadnu osobu, určí osobu rozhodcu, ktorá vec prejedná a rozhodne, predseda stálego rozhodcovského súdu. Podľa bodu 7. rozhodcovskej zmluvy je dlžník (žalobkyňa) oprávnená písomne od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Lehota na odstúpenie od tejto zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

39. Po preskúmaní rozhodcovskej zmluvy dospel odvolací súd k záveru, že rozhodcovská zmluva má znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 Občianskeho zákonníka, keď vyvoláva značnú nerovnováhu medzi stranami, je spôsobilá viesť k značnej procesnej nerovnováhe jednej z procesných strán. Rozhodcovská zmluva je síce uzatvorená na samostatnej listine, avšak je formulárová, do ktorej sa dopĺňajú len údaje o žalobkyni a číslo úverovej zmluvy, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. I keď výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh, je zrejmé, že spory z úverových zmlúv sú vedené takmer výlučne na základe žaloby veriteľa a nie dlžníka pred rozhodcovským súdom, ktorého núti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom. Napriek skutočnosti, že žalobkyni bola daná možnosť odstúpiť od predmetnej zmluvy do 14 dní odo dňa jej uzatvorenia (pričom odstúpiť možno len od platnej zmluvy), resp. uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, odvolací súd zdôrazňuje, že takto naformulovaná zmluva nebola individuálne dojednaná, žalobkyňa nemala možnosť reálne ovplyvniť jej obsah a žalovaný ako dodávateľ nepreukázal individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy, preto rozhodcovská zmluva je v zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou a neplatnou v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Záverom odvolací súd uvádza, že zotrúva na svojom právnom závere poukazom na svoje predchádzajúce súdne rozhodnutia, na ktoré správne poukázala žalobkyňa, a od ktorých sa odvolací súd nemieni odchyliť, keď v rozhodnutí sp. zn. 4Co/359/2017 zo dňa 21.06.2018 uviedol, že rozhodcovské zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, neboli individuálne dojednané, možnosť voľby súdu pre spotrebiteľa je len iluzórna, preto sú absolútne neplatné a skutočnosť, že žalovaná mala možnosť do 14 dní od uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy od tejto odstúpiť, skonštatoval, že odstúpiť možno len od platnej zmluvy. Na rovnakých právnych záveroch je založené aj ďalšie rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 4Co/74/2017 zo dňa 22.02.2018, keď súd posúdil predmetnú rozhodcovskú zmluvu za neplatnú. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá ako tzv. Nevýhradná rozhodcovská zmluva, keď možnosť voľby súdu je zdanlivá, keď takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Spotrebiteľ tak využíva pre uplatňovanie svojho práva pre neho transparentný štátny súd. Neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy je aj v tom, že vôľa k tomu, aby strany spor medzi nimi predložili k rozhodnutiu rozhodcovským inštitúciám pochádza len od jednej a to silnejšej strany, ktorá spotrebiteľskú zmluvu uzavrela, čo v ich vzťahu spôsobuje značnú nerovnováhu.

40. Po posúdení prekážky vecí právoplatne rozhodnutej ako i neplatnosti rozhodcovskej zmluvy sa odvolací súd zaoberal nárokom žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere.

41. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

42. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

43. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

44. Podľa § 53 ods. 1 cit. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

45. Podľa ods. 6 cit. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

46. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

47. Podľa § 456 cit. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

48. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. 8500029574, podpísanej žalobkyňou dňa 8.8.2013 a žalovaným dňa 12.8.2013, požiadala žalobkyňa o úver. V časti 5. predmetnej žiadosti sú žalovaným predpísané údaje o požadovanom revolvingovom úvere, keď žalobkyňa ako dlžník žiada o úver vo výške 1.500,- eur, so splatnosťou úveru 42 mesiacov, s mesačnou splátkou vo výške 80,37 eur, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.375,54 eur, s predpokladanou RPMN za úver vo výške 70,01%, s ročnou úrokovou sadzbou za úver 70,01 %, s priemernou RPMN vo výške 48,52 %. Žalobkyňa v časti 6. žiadosti dopísala poskytnutú čiastku úveru vo výške 1.500,- eur, so splatnosťou úveru 42 mesiacov, s mesačnou splátkou vo výške 80,37 eur, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.375,54 eur, s RPMN vo výške 69,75%, s ročnou úrokovou sadzbou za úver 70,01 %, s priemernou RPMN vo výške 48,52, %. Súčasťou žiadosti je aj dohoda o poskytnutí služby, predmetom ktorej je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť odklad maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, pričom dlžník sa zaväzuje za poskytnutie predmetnej služby zaplatiť ako odplatu za poskytnutie odkladu splátok sumu vo výške 215,75 eur. Výšku odplaty je oprávnený veriteľ podľa vlastného uváženia znížiť. Odplata je splatná dňom uzatvorenia dohody o poskytnutí služby. Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere.

49. Strany sporu uzatvorili dňa 12.08.2013, na základe oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500029574, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 1.500,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala splácať úver v 42- tich pravidelných mesačných splátkach po

80,37 eur, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru dňa 13.9.2013 a dátumom poslednej splátky úveru dňa 13.2.2017, s RPMN vo výške 69,75 %, priemernou hodnotou RPMN 48,52%, s predpokladanou RPMN vo výške 70,01%. Celkovú čiastku, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť je vo výške 3.375,54 eur. Odplata za poskytnutie služby v zmysle čl.8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody o poskytnutí služby je vo výške 215,75 eur a ročná úroková sadzba je vo výške 70,01%. Žalobkyňa uzatvorila dňa 12.8.2013, teda v rovnaký deň ako zmluvu o úvere, aj dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskú zmluvu. Dňa 15.2.2015 strany sporu uzatvorili dodatok k predmetnej zmluve, na základe ktorej bol žalobkyni navýšený úver v celkovej výške 2.178,66 eur.

50. Žalobkyňa v podanom návrhu namietala, že v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500029574 zo dňa 12.8.2013 vrátane dodatku k tejto zmluve zo dňa 15.02.2015 absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru ako obligatórna náležitosť spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z., preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa na predmetnom úvere zaplatila celkovo sumu 3.641,95 eur, pričom si uplatňuje istinu vo výške 648,- eur, zaplatenú na splátkach dva roky pred podaním žaloby a zrážky zo mzdy, ktoré zrazil žalobkyni zamestnávateľ, podľa výplatných pásov na úver č. 8500029574 v mesiaci 11/2018 sumu vo výške 328,71 eur a v mesiaci 12/2018 sumu vo výške 80,37 eur.

51. Odvolací súd po preskúmaní predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029574 zo dňa 12.8.2013 vrátane jej dodatku zistil, že táto neobsahuje náležitosti tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Citovaný zákon je predpisom verejného práva, ktorý stanovuje práva a povinnosti veriteľa a zároveň následky ich porušenia. Vo vyššie citovanom § 9 ods. 2 zákon stanovuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f). V dôsledku toho je úver bezúročný a bez poplatkov. K údajom uvedeným v oznámení o schválení úveru - dátum splatnosti poslednej splátky, ktorý je v zmysle zmluvných dojednaní súčasťou zmluvy o úvere, súd uvádza, že zákon stanovuje, že tento údaj má byť súčasťou zmluvy. Musí byť teda prijatý oboma zmluvnými stranami, čo v danom prípade nebolo splnené. Zmluvu o revolvingovom úvere je možné uzatvoriť iba v písomnej forme a preto sa vyžadovalo, nakoľko žiadosť podpísaná spotrebiteľom neobsahovala údaj o konečnej splatnosti, aby došlo zo strany spotrebiteľa k podpísaniu - prijatiu aspoň oznámenia o schválení úveru. Totižto oznámenie nemohlo byť a ani nebolo súčasťou zmluvy spolu s údajom o konečnej splatnosti úveru, nakoľko v čase, keď spotrebiteľ podpisoval žiadosť o poskytnutie úveru, mu ešte nebol známy obsah oznámenia o schválení úveru, keď ho žalovaný mal doručiť žalobkyni až po schválení jej žiadosti. Až následnou písomnou akceptáciou tohto oznámenia spolu s údajom konečnej splatnosti, ktorý pritom dostatočne nahradzuje údaj splatnosti poslednej splátky, by bolo možné mať zato, že strany sa dojednali na údaj konečnej splatnosti (§ 43c ods. 2, § 46 ods. 2 OZ). Nakoľko však nedošlo k akceptácii tohto oznámenia v písomnej forme, nemožno mať zato, že zmluva tento údaj obsahuje. Ak by aj došlo ku konkludentnej akceptácii tohto termínu konečnej splatnosti nebola by dodržaná písomná forma zmluvy o úvere, v čoho dôsledku by bol úver takisto bezúročný a bez poplatkov (§ 46 ods. 2 OZ). Nie je postačujúce, že si dlžník-spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov a to počtu splátok, keďže takýto údaj má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom.

52. Vzhľadom k tomu, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 12.08.2013 neobsahuje povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch - údaj o termíne konečnej splatnosti úveru považuje sa predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. za bezúročný a bez poplatkov. Na zdôraznenie uvádza, že ako už vyššie odvolací súd uviedol v bode 14. svojho rozhodnutia, že ak chýba čo i len jedna z obligatórnych náležitostí vymenovaných v ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nie je potrebné zaoberať sa ďalšími náležitosťami zmluvy o revolvingovom úvere. Následne odvolací súd posúdil platnosť Dohody o poskytnutí služby a dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o poskytnutí služby č. 8500029574 nebola individuálne dojednaná, túto podpísala žalobkyňa dňa 8.8.2013 a žalovaný až dňa 12.3.2013, teda ešte skôr, ako pohľadávka vznikla, je formulárová a nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobkyňa mohla ovplyvniť. Dohoda neobsahuje konkrétne označenie pohľadávky, teda výšku zabezpečenia, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenia o odplate obsiahnuté v dohode, bez možnosti ovplyvnenia obsahu tohto dojednania, neboli individuálne dojednané v súlade s ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluvné dojednania, na ktoré zmluva odkazuje v čl. čl.8 ods. 8.1 písm. a/, neboli preukázané zo strany žalovaného, že by žalobkyňu oboznámil s uvedenými dojednaniami. Odvolací súd dospel k záveru, že

medzi stranami sporu nebola platne dohodnutá odplata, keďže žalovaný nepreukázal platné dojednanie. Nie je možné určiť splatnosť v zmysle dohody, dňom uzatvorenia dohody, pričom vyhlásenie veriteľa, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere, je zavádzajúce. Dohoda o poskytovaní služieb je samostatná individuálna dohoda. Za individuálne dojednanie sa považuje aj také ustanovenie, ktoré síce pripravil dodávateľ, ale spotrebiteľ mal reálnu možnosť ho neprijíť, odmietnuť ho a to bez toho, aby to malo za následok zhoršenie jeho postavenia v zmysle zániku zmluvy, respektíve jej neuzavretia. Žalovaný však toto nepreukázal, pričom na preukázanie individuálneho dojednania ho ťažilo, v zmysle § 53 ods. 3 OZ, dôkazné bremeno. A navyše dohoda je súčasťou žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom nie je preukázané že v prípade, ak by dlžník nesúhlasil s touto dohodou, či by došlo k uzavretiu zmluvy úverovej. Následne odvolací súd posúdil platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8500029574, ktorá nebola individuálne dojednaná, túto podpísala žalobkyňa dňa 8.8.2013 a žalovaný až dňa 12.3.2013, teda ešte skôr, ako pohľadávka vznikla, je formulárová a nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobkyňa mohla ovplyvniť. Dohoda neobsahuje konkrétne označenie pohľadávky, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Medzi neprijateľné zmluvné podmienky patrí ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku, obmedzujú spotrebiteľovi prístup k dôkazom a ukladá spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by mala niesť iná zmluvná strana a oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, keďže predložením predmetnej dohody zamestnávateľovi žalobkyne a oznámením o výške dlhu podľa vlastného uváženia žalovaného, je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby uvedená žalovaným požadovaná pohľadávka voči žalobkyne prešla súdnym prieskumom. Z dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že dochádza k realizácii plnení v prospech žalovaného, keď zamestnávateľ spotrebiteľa je povinný zrážky zo mzdy vykonávať v prospech veriteľa až do doby, kým veriteľ spotrebiteľovi písomne neoznámí, že všetky jeho pohľadávky vyplývajúce zo Zmluvy o revolvingovom úvere sú splatené, vrátane príslušenstva, zmluvných úrokov. Rovnako je neprijateľné, aby žalobkyňa v prípade, že zmení zamestnávateľa, predložila predmetnú dohodu svojmu ďalšiemu zamestnávateľovi. Zmluvné dojednanie v čl. V. predmetnej dohody je neprijateľné, keď žalobkyňa nemá právo na vypovedanie zmluvy či právo na jej odstúpenie, resp. jednostranné ukončenie pred splatením pohľadávky. Dohoda o poskytnutí služby a dohoda o vykonaní zrážok zo mzdy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, sú formulárové, neboli individuálne dojednané, bez možnosti žalobkyne ovplyvniť ich obsah a sú neplatné, preto odvolacie námietky žalobkyne poukazom na neplatnosť predmetných dohôd sú dôvodné.

53. Žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti Dohody o poskytnutí služby, Dohody o zrážkach zo mzdy, neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a určenia, že zmluva o revolvingovom úvere je bezúročná a bez poplatkov, s poukazom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu uvedené v bodoch 51. a 52. svojho rozhodnutia, tak žalovaný od žalobkyne nemohol zo zmluvy o úvere, z dohody o poskytnutí služby a z dohody o zrážkach zo mzdy požadovať žiadne úroky, poplatky, odplatu s ohľadom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z., je žalobkyňa povinná vrátiť žalovanému len skutočne poskytnutú istinu. Žalobkyňa, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, uhradila žalovanému viac ako istinu, keď poskytnutú istinu vo výške 2.178,66 eur preplatila celkovo o 1.463,99 eur (suma celkových úhrad na úverovú zmluvu a dohodu o poskytovaní služieb vo výške 3.641,95 eur po odpočítaní sumy skutočne poskytnutých prostriedkov 2.178,66 eur). Žalobkyňa si uplatnila poukazom na premlčanie časti splátok, sumu vo výške 648,- eur a sumu vo výške 461,7 eur zrazenú žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Ako však vyplýva z predložených výplatných pásov, žalobkyne bola zrazená suma na predmetný úver v mesiaci 11/2018 vo výške 328,71,- eur a v mesiaci 12/2018 vo výške 80,37,- eur, teda spolu vo výške 409,08 eur. Celkovú sumu, na ktorú bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyne je vo výške 1.057,08 eur, ktorá suma tak predstavuje bezdôvodné obohatenie u žalovaného, keďže na úroky a ani poplatky nemal nárok a boli tak plnené bez právneho dôvodu. Odvolací súd vo zvyšnej časti, nad súdom priznanú sumu, nárok žalobkyne ako nedôvodný, s poukazom na nepreukázanie výšky, ako nedôvodný, zamietol.

54. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

55. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná od 16.3.2016 do 18.9.2019 bola v sadzbe 0,00%.

57. Žalobkyni tak popri práve na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vzniklo podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj právo na úroky z omeškania 5,00 % ročne (tak, ako žiadala o priznanie predmetného úroku) zo sumy 1.057,08,- eur od 12.07.2019 do zaplatenia. Žalovaný bol povinný bezdôvodné obohatenie vydať žalobkyni prvého dňa po tom, čo na jeho vydanie bol vyzvaný (§ 563 Občianskeho zákonníka). Za výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať žalobu a úroky z omeškania priznať od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému. Od 12.7.2019 je v omeškani s plnením povinnosti a počnúc týmto dňom je povinný platiť úroky z omeškania, preto odvolací súd nárok žalobkyne na úroky z omeškania od 3.4.2019 do 11.7.2019 ako nedôvodný, v určenom období, ako nedôvodný zamietol.

58. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I., ktorým súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.109,68 eur spolu s 5,00% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.109,68 eur od 03.04.2019 do zaplatenia, zastavil a s ním súvisiaci výrok o trovách konania postupom podľa ust. § 388 CSP tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy titulom bezdôvodného obohatenia aj s príslušným úrokom z omeškania.

59. Odvolací súd rozhodol o trovách prvostupňového i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalobkyni vo výške 100%, ktorá bola v prvoinštančnom i v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu (nepriznanie zvyšnej sumy je len nepatrné). O výške náhrady trov prvostupňového i odvolacieho konania žalobkyne rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

60. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).